

РЕШЕНИЕ

№ 19858

гр. София, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

при участието на секретаря **ЕВА ЮЛ. И.**
като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20221110117179 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от ..., ЕИК ... срещу **М. И. Ц.**, ЕГН *****, **И. И. Ц.**, ЕГН *****, **Ц. П. И.**, ЕГН *****, и **П. Х. Т.**, ЕГН *****, в качеството им на съсобственици на топлоснабден имот, находящ се в гр. ..., с присъединен **абонатен № ...**, с която моли от съда ответниците да бъдат осъдени да заплатят при условията на разделна отговорност общо сумата от 2280,14 лв., при следните квоти:

5/12 ид. ч. за М. И. Ц., или сумите от: **797,38 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба- 31.03.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, сумата от **144,41 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 15.09.2019 г. до 10.02.2022 г., сумата от **6,66 лв.**, представляваща главница за ДР за периода от 01.01.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба- 31.03.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, и сумата от **1,61 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 02.03.2019 г. до 10.02.2022 г.,

5/12 ид. ч. за И. И. Ц., или сумите от: **797,38 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба- 31.03.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, сумата от **144,41 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 15.09.2019 г.

до 10.02.2022 г., сумата от **6,66 лв.**, представляваща главница за ДР за периода от 01.01.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба- 31.03.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, и сумата от **1,61 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 02.03.2019 г. до 10.02.2022 г.,

1/12 ид. ч. за Ц. П. И., или сумите от: **159,48 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба- 31.03.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, сумата от **28,88 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 15.09.2019 г. до 10.02.2022 г., сумата от **1,33 лв.**, представляваща главница за ДР за периода от 01.01.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба- 31.03.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, и сумата от **0,32 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 02.03.2019 г. до 10.02.2022 г., и

1/12 ид. ч. за П. Х. Т., или сумите от: **159,48 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба- 31.03.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, сумата от **28,88 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 15.09.2019 г. до 10.02.2022 г., сумата от **1,33 лв.**, ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба- 31.03.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, представляваща главница за ДР за периода от 01.01.2019 г. до 30.04.2020 г., и сумата от **0,32 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 02.03.2019 г. до 10.02.2022 г.,

В исковата молба ищецът ..., ЕИК ..., поддържа, че ответниците **М. И. Ц.**, ЕГН *****, **И. И. Ц.**, ЕГН *****, **Ц. П. И.**, ЕГН ***** и **П. Х. Т.**, ЕГН *****, в качеството им на съсобственици /*по наследство от бившите собственици и клиенти на ... – И. П. Ц. и М. И. И.*/ на топлоснабден имот, находящ се в гр. ..., с присъединен **абонатен № ...**, по смисъла на 153, ал.1 от ЗЕ се явяват клиенти на топлинна енергия за битови нужди относно топлоснабдявания имот. Твърди се, че продажбата на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни Общи условия, които имат характер на договор между топлопреносното предприятие и потребителя, а именно одобрените ОУ, влезли в сила на 11.07.2016 г., за продажба на топлинна енергия от ... на потребители за битови нужди, които са в сила и съответно са относими към процесния период. Поддържа, че с ОУ от 2016 г. е установено задължение за изплащане на месечните задължения в определения за това 45 дневен срок, след изтичане на срока, за който се отнасят, като обезщетение за забава се начислява само по изготвените изравнителни сметки, в случай че не бъдат заплатени в посочения 45-дневен срок след издаване на ОФ. Твърди, че топлоснабденият имот се намира в сграда-етажна собственост, в която разпределението на топлинна енергия било извършвано от ... съобразно сключения между това дружество и сградата в етажна собственост договор.

Ищецът представя писмени доказателства. Моли да се допусне изслушване на съдебно-техническа експертиза и съдебно-счетоводна експертиза, със заключенията по които вещите лица да отговорят на поставени в исковата молба въпроси, касаещи

топлоснабдяването и заплащането на отоплителната услуга през процесния период.

Ищецът има искане и за привличане на трето лице-помагач, в лицето на фирмата за дялово разпределение- „..." ЕООД, като обосновава правен интерес за това.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпила молба от ответника **М. И. Ц.**, ЕГН *****, с която моли спрямо него да бъде прекратено настоящото производство, поради направен отказ от наследство.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът **И. И. Ц.**, ЕГН *****, депозира отговор на исковата молба чрез пълномощника си адв. Л. Н., чрез който оспорва исковете по основание и размер. Релевира възражение за изтекла погасителна давност. Оспорва към настоящия момент, включително за период от 20 г. преди това, в процесния имот да е имало монтирани отоплителни тела. Твърди, че неговият наследодател- И. Ц., бил депозирал молба за отказ от услугата за доставка на ТЕ. Оспорва да са били използвани технически годни уреди за измерване при изготвяне на реалния отчет. Също така оспорва да има индивидуални измервателни уреди за отчет в имота, тъй като такива никога не са били поставяни в имота. Оспорва и техническата годност на абонатната станция, като твърди, че същата не била въведена в експлоатация. С оглед изложеното оспорва данните по изравнителните сметки да отразяват реалното потребление на ТЕ в имота. Оспорва да дължи и процесните суми за дялово разпределение с твърдения, че плащането на същите не се дължи на ищеца, а на дружеството топлинен счетоводител. Твърди, че ищцовото дружество е отказвало да приеме плащане на задълженията относно „подгръване на вода“. Моли за отхвърляне на предявените искове. Претендира се присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл. 38 ЗА.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът **Ц. П. И.**, ЕГН *****, подава отговор на исковата молба чрез особен представител адв. П. С., с който оспорва исковете по основание и размер. Релевира възражение за изтекла погасителна давност. Оспорва между страните да съществува облигационна връзка. Оспорва се качеството наследник на ответника. Оспорва да е собственик на имота. Оспорва да е извършено приемане на наследството. Моли за отхвърляне на предявените искове.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът **П. Х. Т.**, ЕГН *****, редовно уведомен на 22.11.2022 г., чрез назначения му от съда особен представител адв. П. К., не подава отговор на исковата молба, не прави възражения и не прави доказателствени искания. В съдебно заседание, се явява особения представител на ответника, като заявява становище за неоснователност на исковете по съображения, подобни на изложените от останалите ответници.

Третото лице-помагач на страната на ищеца **ФДР "...“ АД** заявява становище за основателност на исковете, като представя относими към делото доказателства.

В първото открито съдебно заседание, процесуалния представител на ищеца е заявил, че няма да оспорват отказа от наследство, извършен от ответника М. Ц. по отношение на наследството на баща му И. П. Ц., но съобразявайки отказа на наследника, както и

разпоредбата на чл.53 от ЗН, по реда на чл.214, ал.1 от ГПК ищеца е предприел, а съдът допуснал изменение на иска по отношение на неговия размер, като ищецът е претендирал осъждане на ответника И. И. Ц., чийто дял се счита увеличен след направения отказ от страна на брат му М. И. Ц., до размер от общо 10/12 ид.ч. от цялата претендирана сума или поотделно, както следва: 1594,75 лв. за главницата за топлинна енергия, ведно със законната лихва от датата на ИМ до окончателното плащане; 288,81 лв. – мораторна лихва върху главницата за ТЕ, дължима за периода от 15.09.2019 г. до 10.02.2022 г.; 13,32 лв. – главница за услугата ДР, за периода от м.01.2019 г. до м.04.2020 г., ведно със законната лихва от датата на ИМ до окончателното плащане и 3,22 лв. – мораторна лихва върху главницата за ДР, дължима за периода от 02.03.2019 г. до 10.02.2022 г. Въпреки предприетото изменение на исквете по отношение на ответника И. Ц., във връзка с отказа от наследство, извършено от ответника М. Ц., ищецът не оттегля исквете си срещу него, поради което съдът ще следва да се произнесе по отношение на предявените с първоначалната ИМ искове срещу М. Ц., с настоящото решение.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ:

Предвид нормата на чл. 153, ал. 1 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия. Законова дефиниция на понятието потребител на топлинна енергия е дадена с разпоредбата на параграф 1, т. 42 от ДР на ЗЕ, съобразно която в редакцията ѝ към процесния период, потребител на топлинна енергия за битови нужди, респективно задължено лице за заплащане цената на доставена такава във връзка с чл. 155 ЗЕ, е физическо лице - собственик или ползвател на имот, което **ползва** електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за домакинството си.

По делото при заявено нарочно оспорване от ответниците с отговора на исквата молба и изрично указана с доклада по делото доказателствена тежест за ищеца, не се установява ответника М. И. Ц. да притежава някое от качествата чл. 153, ал. 1 от ЗЕ на ЗЕ. Същият факт не е отделен от съда като безспорен между страните и на основание чл. 153 ГПК подлежи на главно и пълно доказване, каквото по делото не е проведено. По делото е прието като доказателство съдебно удостоверение изд. по гр.д. № 17089/2013 г. от 22.10.2013 г., от което безспорно се установява, че ответника М. И. Ц. се е отказал от наследството на покойния си наследодател И. П. Ц. – баща, с ЕГН *****, починал на 10.01.2013 г. Този отказ от наследство не се оспорва в производството от страна на ищеца, поради което следва да се зачетат неговите последици, като съдът приеме, че М. Ц. няма качеството на собственик по наследство на процесния недвижим имот, представляващ Апартамент № 30, находящ се в ..., с присъединен **абонатен № ...**, по смисъла на 153, ал.1 от ЗЕ, поради което и не се явява клиент на доставяната до топлоснабдения имот топлинна

енергия за битови нужди. Следователно иска срещу този ответник подлежи на отхвърляне като неоснователен.

По отношение на останалите трима ответници, при анализа на представените писмени доказателства (нотариален акт № 463/11.03.1974 г., удостоверение за наследници на И. П. Ц. и удостоверение за наследници на М. И. И.) се установява, че след смъртта на М. И. (майка) и И. Ц. (син) закупили процесния недвижим имот през 1974 г. при равни права по ½ ид.ч., техни наследници по закон и собственици на процесния имот се явяват посочените от ищеца като ответници И. И. Ц., Ц. П. И. и П. Х. Т.. Същите са съсобственици на процесния Апартамент № 30, находящ се на горепосочения адрес, но не при посочените от ищеца квоти.

При придобиване на имота през 1974 г. И. П. Ц. (баща на ответниците М. и И. Ц.) е станала собственик на ½ ид.ч. от същия, а майка му М. И. И. – на останалата ½ ид.ч. След смъртта на М. И. (починала на 06.02.1983 г., като омъжена) и съпруга ѝ П. Ц. И. (починал на 19.01.1988 г.) тяхната ½ ид.ч. е поделена между наследниците им по закон, т.е. децата им И. П. Ц. (собственик на другата ½ ид.ч.), М.П.К. (дъщеря) и Ц. П. И. (син), като всеки от тях е придобил по 2/12 ид.ч от собствеността. Така, след наследяването, И. П. Ц. е станал собственик на общо 8/12 ид.ч., а сестра му и брат му съответно на по 2/12 ид.ч. всеки от тях. След смъртта на И. Ц., неговата част от 8/12 ид.ч. е придобита от синовете му и настоящи ответници М. И. Ц. и И. И. Ц., а след отказа от наследство, извършен от М. Ц., цялата част принадлежи на другия наследник от този ред – И. И. Ц.. След смъртта на М.К., нейния дял в собствеността от 2/12 ид.ч. е наследена от сина ѝ П. Т. (настоящ ответник). Към датата на приключване на съдебното дирене, собственик на останалите 2/12 ид.ч. се явява последния ответник Ц. П. И.. Няма данни по делото да са извършвани други разпореждания с имота, извън наследяването. Няма събрани доказателства за учредено вещно право на ползване по отношение на процесния апартамент. От цитираните по-горе такива, в тяхната съвкупност, съдът прави извод, че качеството потребител на доставяната до процесния апартамент топлинна енергия имат посочените трима ответници: И. И. Ц. (собственик на 8/12 ид.ч. от имота), Ц. П. И. (за 2/12 ид.ч.) и П. Х. Т. (за останалите 2/12 ид.ч.), като същите макар да оспорват качеството си на ползватели на ТЕ за процесния период (котоу възражение сък.дътъ не намира за основателно) се явяват клиенти на ... по силата на чл.153 от ЗЕ, като собственици на имота и следователно отговарят за стойността на доставяната до Апартамент № 30 с горепосочения адрес, топлинна енергия, но до установени от съда размер на дела им в съсобствеността.

От анализа на всички приети по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, се налага извод, че в производството не се установява единствено качеството на потребител на ТЕ за сочения в исковата молба ответник М. И. Ц., поради извършения от него през 2013 г. отказ от наследството на И. П. Ц..

При липса на един от елементите от фактическия състав на иска, безпредметно се явява обсъждането на доказателствата, приети във връзка с останалите факти, възложени в тежест на ищеца по отношение на този ответник

Доколкото обаче иска срещу останалите трима ответници се явява основателен, съдът ще следва да разгледа и обсъди и доказателствата относно размера му, както и възражението за давност, заявено от ответниците.

По делото са приети като доказателства още Договор от 30.09.2002 г. между ЕС в „... и ФДР „... ..“ ООД; Договор № .../02.06.2017 г. при общи условия за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия, по чл.139в от ЗЕ, относим за целия процесен период, видно от уговорения срок на договора, Протол от 15.08.2002 г. от общо събрание на етажните собственици и наематели в ... за извършване на услугата по топлинно счетоводство и приложен към него Списък на етажните собственици, в който под № 30 е вписан И. П. Ц., с ЕГН ***** (наследодател на двама от ответниците И. и М. Ц.и), който лично срещу подпис е декларирал че желае да му бъдат монтирани 4 бр. радиатори; 4 бр. прави вентили и 1 бр. радиатор за отсъединяване, както и че ще заплаща топлинната енергия разсрочено. Приети са и издадените за периода 2 бр. Общи фактури, в които е посочена дължимата стойност за потребената ТЕ, след извършеното от ФДР (ТЛП в настоящото производство) дялово разпределение.

При съвкупния анализ на приетите и обсъдени по-горе писмени доказателства, съдът приема, че между И. И. Ц., Ц. П. И. и П. Х. Т. от една страна, и ... от друга, за процесния период /от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г./ е имало сключен действителен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни ОУ (тези одобрени към 10.07.2016 г. и приложени по делото).

От събраните по делото писмени доказателства и при кредитиране заключението на вещото лице по приетата СТЕ съдът приема за установено, че при спазване на чл. 125 ЗЕ, 139 ЗЕ и чл. 141 ЗЕ, на ответниците на горепосочения адрес е доставяна топлинна енергия при дялово разпределение в сградата в режим на етажна собственост и при отчитане и заплащане на потребената топлинна енергия на месечни вноски, определени по прогнозна консумация и 1 бр. изравнителна сметка. В документите за главен отчет (за 2019 г. и 2020 г.) приложени по делото, е положен подпис от потребителя/клиента, като същите не са оспорени в хода на производството от ответниците, поради което те се ползват с формалната доказателствена сила по чл. 180 ГПК, а именно че един от намиращите се в имота по време на отчета собственици (настоящи ответници) е направил изявление, че е съгласен с отразените в отчетите показания. Видно от същите и в двата е посочено, че потреблението ще се калкулира „на база“. Видно от изложеното от ТЛП становище по делото, в топлофицирания имот няма присъединени към разклоненията на общата отоплителна инсталация радиатори, но е налична една щранг-лира. В имота липсва узаконен индивидуален водомер за топла вода, като абонатът е консуматор на количеството топлинна енергия, припадащо се на имота от количеството ТЕ, отдадено от сградна инсталация; количеството ТЕ, потребено от щранг-лирата и количеството ТЕ, необходимо за подгряването на изразходените куб. метри топла вода. Първите две величини се определяли по емпиричен път, а дела за топла вода е начислен съгласно чл.69, ал.2 от НТ на база брой потребители – един, съгласно констатациите при посещение за отчет, в края на съответния

отоплителен сезон.

Съгласно чл. 143 ЗЕ топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация при въведена система за дялово разпределение чрез индивидуални разпределители, се определя от лицето, извършващо дялово разпределение на топлинната енергия в сградата съгласно методика по наредбата за топлоснабдяването. При кредитиране заключението по СТЕ, подкрепящо изцяло изложеното и от ТЛП, съдът приема за установено по делото, че монтираните измервателни уреди в абонатната станция съответстват на нормативно установените изисквания към същите, подлагани са на изискуемия контрол и точно са отразявали количествата отдадена топлинна енергия. Начислените при ищеца количества потребена от ответника топлинна енергия, са съответни на отчетената от измервателните уреди и разпределена от ТЛП при спазване поднормативната уредба. Съгласно заключението на СТЕ дяловото разпределение през процесния период е извършвано съгласно ЗЕ, Наредба № 16-334 за топлоснабдяването и Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради–етажна собственост към Наредба №16-334/2007 г. Не се установи по делото да са правени рекламации от ответниците във връзка с отразеното по изравнителните сметки количество на топлинната енергия, доставена за процесния период от време, като именно показанията по последните сметки са послужили за определяне на количествата топлинна енергия, за които на ответниците са начислени сметките за процесния период. Посочените от вещото лице суми за топлинна енергия са отразени в заключението на СТЕ, без оглед предходни неплатени и просрочени задължения, без корекциите и без начисляване на лихви по сумите. В посочения от вещото лице размер е съобразена изготвената от „... 2 бр. реален отчет и 2 бр. изравнителни сметки за процесния период.

Съгласно приетото по делото заключение на СТЕ, за процесния период към прогнозно начислената сума за периода по фактури в размер на 1558,84 лева, от абоната по изравнителните сметки следва да се доплати сумата от 323,68 лв. Съгласно приетото заключение на ССЧЕ, след съобразяване на изравнителните сметки за двата отчетни периода, крайната дължима цена за доставената до имота на ответниците топлинна енергия възлиза на сумата от 1 558,87 лв. (с отчетени изравнителни сметки и корекции в цена) към която следва да се начисли и дължимата такса за услугата „дялово разпределение“ в размер от 15,99 лв.

През процесния период са издадени 16 бр. фактури за услугата дялово разпределение на обща стойност 15,99 лв., които прибавени към стойността на топлинната енергия дават дължимите от ответниците суми /главници/ за двата отоплителни сезона, включени в процесния период или общо сумата от 1929,69 лв. /1913,70 лв. за ТЕ +15,99 лв. за ДР/.

Съгласно заключението на ССЧЕ, изготвено след проверка на счетоводните записвания при ищеца(които е приел че са редовно водени) за процесния период на абоната са начислени суми за доставена топлинна енергия по фактури, на обща стойност 1558,87 лв. Сумата за заплащане /след отчет и изготвяне на изравнителните сметки/ е в размер на 389,00 лв., а стойността на услугата дялово разпределение за двата отоплителни сезона е в

общ размер на 15,99 лв. Вещото лице по ССЧЕ е установило също, че няма данни за извършени от абоната плащания на суми за ТЕ, касаещи процесната сума, но има корекции в цената на ЕТ в размер на -34,16 лв.

Ищецът е претендирал осъждане на ответника И. И. Ц. за сумата от 1594, 75 лв. – главница за ТЕ и 13,32 лв. за главницата за ДР, които кореспондират с посочената в ИМ квота в съсобствеността от 10/12 ид.ч. Доколкото обаче съдът намира, че ответника И. Ц. притежава **8/12 ид.ч.** от процесния апартамент, то исковете за главница за разликата до пълния им предявен размер се явяват неоснователни и подлежат на отхвърляне. Съдът счита, че ответника Ц. дължи за главницата за ТЕ сумат от **1275, 80 лв.**, а разликата **от 318,95 лв. се явява неоснователно** претендирана, а за главницата за ДР дължи сумата **от 10,66 лв.**, като **разликата от 2,66 лв. се претендира също неоснователно**. По отношение на останалите двама ответници П. Т. и Ц. И., при спазване на диспозитивното начало, съдът ще следва да присъди претендираните от тях размери, както са заявени с уточняващата ИМ, тъй като същите са по-малки от тези, които е установил съда като дължими, с оглед различния дял в съсобствеността (според ищеца тези двама ответници притежават по 1/12 ид.ч. от имота, а сп. съда всеки от тях притежава 2/12 ид.ч. от него).

По възражението за давност:

Предвид горния извод на съда за основателност на исковете, касаещи доставената, но незаплатена ТЕ, следва да бъде разгледано своевременно въведеното от ответниците, в срока по чл. 131 ГПК възражение по чл. 120 ЗЗД, за изтекла погасителна давност.

Съобразно разпоредбите на чл. 155 ЗЕ и чл. 156 ЗЕ потребителят на топлинна енергия дължи плащане цената на същата по предварително определени цени, известни на страните, на месечни вноски с установен в Общите условия падеж. Вземанията на ищцовото дружество съдържат изброените признаци на понятието „периодични плащания“ по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД и за тях се прилага тригодишен срок на погасителна давност. Задълженията на потребителите на предоставяните от топлофикационните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер – арг. чл. 155 и чл. 156 от Закона за енергетиката. Горните характеристики на вземанията на топлофикационните дружества за цена на доставената на потребителите топлинна енергия, съдът при зачитане на тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012г. по т.д. 3/2011г. на ОСГТК на ВКС, намира да са такива на периодично изпълнение по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД, предвид на което и същите се погасяват с изтичане на установената в същата разп. кратка тригодишна погасителна давност.

Съгласно нормата на чл. 114 ЗЗД погасителната давност започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, като теченето на давността се прекъсва на основание чл. 116 ЗЗД с предявяването на ИМ пред съда на 31.03.2022г. В този смисъл, вземанията на ищеца за цена на доставената на ответника топлинна енергия и лихви са **погасени** за

месечните вноски с падеж преди 31.03.2019г. С исковата молба ищецът претендира установяване на вземания преди тази дата, а именно от 01.05.2018г. предвид което въведеното от ответниците възражение за погасяване на вземанията на ищеца по давност, се явява основателно за периода от 01.05.2018 г. до 31.03.2019 г. и в установения от в.л. размер от общо 668,50 лв., в който размер се включат погасената по давност главница за ТЕ, главница за ДР и мораторните лихви върху тях.

Реално, от установения като дължим размер, съобразно с дела в съсобствеността, от 1275,80 лв. за главницата за ТЕ, ответника И. Ц. след приспадане на погасената по давност част от това вземане (от 359,73 лв.) ще дължи на ищеца сумата от **916,07 лв., представляваща главница за ТЕ**, доставяна до имота, в периода от 01.04.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от датата на ИМ до окончателното плащане. От **главницата за ДР**, в установен като дължим размер от 10,66 лв. след приспадане на погасената по давност част от 0,66 лв., ответникът ще следва да дължи на ищеца сумата **от 10,00 лв.,** ведно със законната лихва от датата на ИМ до окончателното плащане. За посочените по – горе суми (от 359,73 лв. за главница за ТЕ и 0,66 лв. за главница за ДР) предявените искове срещу ответника И. Ц., се явяват неоснователни, като погасени по давност.

По отношение на претендираните от ищеца от ответниците П. Топулзийски и Ц. И., суми за главница за ТЕ и за ДР, от същите следва да се приспаднат установените от в.л. като погасени по давност, които за тези ответници, са както следва: **89, 93 лв. за главница за ТЕ и 0,17 лв. – за главница за ДР.** За тези суми, исковите предявени срещу посочените ответници, следва да се отхвърлят като погасени по давност, а след приспадане на сумите, погасени по давност, ответниците П. Топулзийски и Ц. И. **ще дължат на ищеца** съответно за главница за ТЕ – **по 69, 55 лв.** всеки от тях и за главница за ДР – **по 0,96 лв.** – всеки от тях.

По иска с пр.основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Предвид чл. 150 ЗЕ отношенията по повод продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие и потребителя на ТЕ се уреждат от публично известни Общи условия. Предвид липсата на данни по делото за възражение от ответниците по чл. 150, ал. 3 ЗЕ съдът намира, приетите от ... и одобрени от Комисията Общи условия за процесния период /тези приети с решение по Протокол № 7/23.10.2014 г., на Съвета на директорите на ..., одобрени от КЕВР с решение № ОУ-1/27.06.2016 г./ да са обвързващи и за ответниците И. И. Ц., Ц. П. И. и П. Х. Т.. С разпоредбата на чл.33, ал.2 от ОУ е предвидено задължение за клиентите на ... да заплащат задълженията по Общите фактури, в **45-дневен срок** след изтичането на периода, за който се отнасят. Съгл. чл.33, ал.4 от ОУ, продавача начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва „само за задълженията по чл.32, ал.2 и ал.3 /т.е. за задълженията по ОФ, изготвени след изравняването/ ако не са заплатени в срока по ал.2 – 45 дневен. В случая важи принципа „Срока кани вместо кредитора“ и в този смисъл, съгл. чл. 84, ал. 1 ЗЗД, считано от деня следващ последния ден от горния срок купувачът на топлинна енергия изпада в забава за изпълнение на задължението си за

заплащане на цената на доставената му топлинна енергия и дължи обезщетение в размерите по чл. 86 ЗЗД. Така например цената на доставената ТЕ през м.04.2019г. следва да бъде заплатена до 45 дни от изтичането на месеца, за който се отнася или до 15.06.2019 г., но ищеца може да претендира лихва за забава върху тази стойност едва след издаване на Общата фактура за отоплителен сезон 2018/2019 г. към 31.07.2019 г. и в случай, че не бъде заплатена в срок от 45 дни от издаването ѝ, т.е. до 14.09.2019 г. В този смисъл и на основание чл. 84, ал. 1 ЗЗД, считано от деня следващ последния ден от горния срок купувачът на топлинна енергия изпада в забава за изпълнение на задължението си за заплащане на цената на доставената му топлинна енергия и дължи обезщетение в размерите по чл. 86 ЗЗД.

Съгласно заключението на в.л. по ССЧЕ, което съдът кредитира изцяло в тази му част, дължимото обезщетение за забава върху задълженията на ответниците по ОФ № .../31.07.2019 г. и № .../31.07.2020 г. за посочения в ИМ период от 15.09.2019 г. до 10.02.2022 г., възлиза на сумата от **общо 346,58 лв.**, колкото се претендира от ищеца. Част от тази сума до размер от **127,59 лв.**, видно от заключението на експертизата е погасена по давност, като предявения иск за мораторната лихва, дължима за забавата при плащането на главницата за ТЕ, ще следва да се уважи до размер от общо **203,75 лв.**, а от всеки от ответниците както следва: **по 145,99 лв.** от ответника И. Ц. и по 28,88 лв. – от всеки от ответниците Т. и Ц. И., колкото се претендира от ищеца с ИМ.

Съответно погасена по давност се явява мораторната лихва върху главницата за ДР до размер от общо 0,31 лв., от която сума за ответника И. Ц. погасена по давност се явява мораторната лихва върху ДР до размер от 0,21 лв., а за останалите двама ответници съответно по 0,05 лв. за всеки от тях.

След приспадане на погасените по давност лихви, неплатен остатък за ответника И. Ц. остава сумата от 145,99 лв., представляваща дължимата мораторна лихва върху главницата за ТЕ, установена от съда като дължима. Съответно, ответниците П. Т. и Ц. И., след приспадане на погасените по давност лихви от общо претендираните от ищеца суми, имат неплатен и дължим остатък в размер на сумата от по 7,61 лв., представляваща дължимата мораторна лихва върху главницата за ТЕ, установена от съда като дължима.

По иска за главница и мораторна лихва върху таксата за дялово разпределение:

От представените от ФДР „...“ документи, касаещи дяловото разпределение в имота, приети като доказателства и неоспорени от ответниците се установява, че действително за собствения на ответниците И. И. Ц., Ц. П. И. и П. Х. Т., апартамент, е извършвана дейност по топлинно счетоводство за доставеното и изразходвано количество ТЕ за отопление и топла вода. От приетата по делото справка, отразяваща извлечението от сметката за аб. № ... /на л.9/ и заключението на ССЧЕ, прието без възражения от страните, кредитирано и от съда, се установява, че фактурираната и незаплатена цена на извършваната услуга по дялово разпределение от ФДР за претендирания от ищеца период от м.01.2019г. до м.04.2020 г. възлиза в общ размер на 15,99 лв. /съответно частта на ответника И. Ц. – 10,66 лв., а на ответниците И. и Т. – **по 2,67 лв.**, от която обаче с ИМ ищеца претендира по 1,33 лв. за ДР.

Видно от приетите по делото писмени доказателства, в процесния период ищецът е начислил на ответниците общо 16 бр. месечни такси за отчитане на уредите за дялово разпределение в размер от 1,00 лв./месечно, като за целта е издавал и месечни фактури. Част от вземанията са погасени по давност, а именно за сумата от 1,00 лв.

Ответниците не са представили доказателства за плащане на дължимата сума (от 14,99 лв.) поради което предявения иск за цената на услугата „дялово разпределение“, която същите не са заплатили в срок, следва да бъде уважен до установения от съда посредством заключението на ССЧЕ размер от **9,99 лв. от ответника И. Ц. и по 1,33 лв. от ответниците П. Т. и Ц. И.**, а за разликата от 2,34 лв. иска за главницата за ДР следва да се отхвърли като недоказан.

Съгласно чл. 36 от ОУ на ищеца, клиентите заплащат цена за услугата „дялово разпределение“, извършвана от избран от клиента Търговец /ФДР/, като стойността ѝ се формира от цената за обслужване на партидата на клиента, вкл. изготвянето на изравнителните сметки и цена за отчитане на един уред за дялово разпределение и броя на уредите в имота на Клиента, за отчитане на уредите за дялово разпределение извън обявените от търговеца дати, се заплаща допълнителна цена, по ценоразпис определен от Продавача. Редът и начина на заплащане на услугата дялово разпределение се определя от продавача, съгласувано с търговците извършващи услугата. По делото няма доказателства какъв е установения ред и начин на заплащане на услугата по ДР, нито в какъв срок се дължи ежемесечната такса за нея. Следователно, за изпадане в забава на длъжника, кредитора следва да е отправил нарочна покана. По делото няма доказателства за отправена такава към ответниците преди подаване на ИМ, поради което съдът приема, че иска за обезщетение за забава, дължимо върху главницата за ДР следва да се отхвърли изцяло като недоказан или за сумата от общо **3,87 лв.**, претендиран от ответниците, както следва: от И. Ц. в размер от 3, 22 лв., а от ответниците Т. и И. – съответно по 0,32 лв. от всеки от тях.

При горната доказателствена установеност и частична непълнота, с оглед указана доказателствена тежест за ищеца, съдът намира предявените искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и по чл.86 от ЗЗД за частично основателни и доказани, до посочените по-горе размери, по отношение на ответниците И. И. Ц., Ц. П. И. и П. Х. Т. и за изцяло неоснователни и недоказани по отношение на ответника М. И. Ц., поради което спрямо него, исковете следва да бъдат изцяло отхвърлени.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски за производството имат и двете страни, ищеца съобразно с уважената част от исковете му, а ответниците, съобразно с отхвърлената част от тях.

По делото ответниците Ц. П. И. и П. Х. Т. , спрямо които исковете се отхвърлят частично, са направили искане за присъждане на разноски, но няма доказателства за извършени от тях такива. В производството двамата са представлявани от особени представители, назначени от съда на разноски на ищеца.

Ответникът М. И. Ц., срещу когото исковете са изцяло отхвърлени има право на разноски, но не претендира такива и не представя доказателства за реално извършени разноски.

Ищецът е направил искане за присъждане на разноски, като по делото няма приложен списък на сторените такива. От доказателствата по делото се установява, че ищеца е направил разноски за производството в общ размер от 1600,00 лв. /от която сума 400,00 лв. – държавна такса и 600 лв. – депозити за в.л. и 600 лв. – депозити за особените представители на ответниците Ц. И. и П. Т., като му се дължи и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от **100** лв. Така общия размер на разноските му възлиза на 1700,00 лв., от които с оглед уважената част от исковете му се следват разноски до размер от **916,07лв.** С оглед отхвърлената част от исковете срещу ответниците И. и Т., същите ще следва да заплатят в полза на ищеца и част от сторените от него съдебни разноски, извън съдебните експертизи и държавната такса, но и част от заплатеното адвокатско възнаграждение за адвоката, който ги е представлявал по делото или всеки от тях дължи на ищеца **по 155,68** лв., а ответникът И. Ц., с оглед уважената част от исковете срещу него ще следва да заплати на ищеца разноски до размер от **604, 71 лв.**

Ответникът И. И. Ц. е представляван по делото от упълномощен адвокат, който му е предоставил безплатна адвокатска помощ по реда на чл.38, ал.1, т.3 от ЗАдв., като не е заявено искане от пълномощника адв. Л. Н., да ѝ бъде присъдено в нейна полза дължимото ѝ се адвокатско възнаграждение в размер по НМРАВ, като същата не се явява в проведеното открито съдебно заседание и не претедира съдебни разноски, съобразно с изхода на делото, поради което не му се следват такива съобразно с отхвърлената част от исковете.

Така мотивиран, съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА И. И. Ц., с ЕГН ***** от гр. София ДА ЗАПЛАТИ на „...“, ЕИК ..., по предявените искове с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. с чл.150 от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД, сумата от общо **1072,05 лв. или поотделно, както следва:**

- **916,07 лв.** – представляваща главница за потребената и незаплатена топлинна енергия в периода от 01.04.2019 г. до 30.04.2020 г., доставяна до имот в гр. София, ...;
- **145,99 лв.** представляваща обезщетение за забава върху главницата за ТЕ, за периода от 15.09.2019 г. да 10.02.2022 г.;
- **10,00 лв.** – представляваща главница за дялово разпределение, извършвано през периода м.02.2019-м.04.2020 г. от ФДР „...“, като **ОТХВЪРЛЯ** исковете за главница за ТЕ до размер от 318,95 лв. като неоснователен и недоказан, а до размер от 359,73 лв. и периода от 01.05.2018 г. до 31.03.2019 г., и като погасен по давност; за мораторна лихва върху главницата за ТЕ до размер от 57,76 лв., като неоснователен, а за сумата от 85,06 лв. и като погасен по давност; за главницата за ДР до размер от 2,66 лв. като неоснователен и недоказан, а до размер от 0,66 лв. и за периода от м.01.2019 г., и като

погасен по давност; както и иска за мораторна лихва върху главницата за ДР в пълния му заявен размер от 3, 22 лв., дължим за периода от 02.03.2019 г. до 10.02.2022 г. като неоснователен, недоказан и погасен по давност;

ОСЪЖДА Ц. П. И., ЕГН ***** от гр. София **ДА ЗАПЛАТИ** на „...“, ЕИК ..., по предявените искове с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. с чл.150 от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД, сумата от общо **78,32 лв. или поотделно, както следва:**

- **69,55 лв.** – представляваща главница за потребената и незаплатена топлинна енергия в периода от 01.04.2019 г. до 30.04.2020 г., доставяна до имот в гр. София, ...;
- **7,61 лв.** представляваща обезщетение за забава върху главницата за ТЕ, за периода от 15.09.2019 г. до 10.02.2022 г.;
- **1,16 лв.** – представляваща главница за дялово разпределение, извършвано през периода м.02.2019-м.04.2020 г. от ФДР „...“, като **ОТХВЪРЛЯ** исковете за главница за ТЕ до размер от 89,93 лв. като неоснователен и погасен по давност за периода от 01.05.2018 г. до 31.03.2019 г.; за мораторна лихва върху главницата за ТЕ до размер от 21,27 лв., като неоснователен погасен по давност; за главницата за ДР до размер от 0,17 лв. като неоснователен и погасен по давност; както и иска за мораторна лихва върху главницата за ДР в пълния му заявен размер от 0,32 лв. дължим за периода от 02.03.2019 г. до 10.02.2022 г. като неоснователен, недоказан и погасен по давност;

ОСЪЖДА П. Х. Т., ЕГН ***** от гр. София **ДА ЗАПЛАТИ** на „...“, ЕИК ..., по предявените искове с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. с чл.150 от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД, сумата от общо **78,32 лв. или поотделно, както следва:**

- **69,55 лв.** – представляваща главница за потребената и незаплатена топлинна енергия в периода от 01.04.2019 г. до 30.04.2020 г., доставяна до имот в гр. София, ...;
- **7,61 лв.** представляваща обезщетение за забава върху главницата за ТЕ, за периода от 15.09.2019 г. до 10.02.2022 г.;
- **1,16 лв.** – представляваща главница за дялово разпределение, извършвано през периода м.02.2019-м.04.2020 г. от ФДР „...“, като **ОТХВЪРЛЯ** исковете за главница за ТЕ до размер от 89,93 лв. като неоснователен и погасен по давност за периода от 01.05.2018 г. до 31.03.2019 г.; за мораторна лихва върху главницата за ТЕ до размер от 21,27 лв., като неоснователен погасен по давност; за главницата за ДР до размер от 0,17 лв. като неоснователен и погасен по давност; както и иска за мораторна лихва върху главницата за ДР в пълния му заявен размер от 0,32 лв. дължим за периода от 02.03.2019 г. до 10.02.2022 г. като неоснователен, недоказан и погасен по давност;

ОТХВЪРЛЯ предявените от „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД, ЕИК ..., срещу **М. И. Ц.**, ЕГН ***** , искове с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. с чл.150 от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД за осъждането му да заплати сумите от общо **950,06 лв.**, от която сума **797,38 лв.**, представляваща главница за незаплатена топлинна енергия в периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., доставяна до имот в гр. София, ...; **6,66 лв.**, представляваща дължима такса за услугата дялово разпределение, извършвана през периода м.01.2019 г. до м.04.2020 г. от ФДР „...“; **144,41 лева**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за ТЕ, за

периода от 15.09.2019 г. до 10.02.2022 г. и **1,61 лв.** – обезщетение за забава върху главницата за дялово разпределение, дължимо за периода от 02.03.2019 г. до 10.02.2022 г., като **НЕОСНОВАТЕЛНИ И НЕДОКАЗАНИ.**

ОСЪЖДА И. И. Ц., с ЕГН ***** от гр. София **ДА ЗАПЛАТИ** на „...“, ЕИК ..., на осн. чл.78, ал.1 от ГПК, сумата от **604,71 лв.**, представляваща сторените от ищеца съдебни разноси в производството, съразмерно на уважената част от исковите му.

ОСЪЖДА П. Х. Т., ЕГН ***** от гр. София **ДА ЗАПЛАТИ** на „...“, ЕИК ..., на осн. чл.78, ал.1 от ГПК, сумата от **155,68 лв.**, представляваща сторените от ищеца съдебни разноси в производството, съразмерно на уважената част от исковите му.

ОСЪЖДА Ц. П. И., ЕГН ***** от гр. София **ДА ЗАПЛАТИ** на „...“, ЕИК ..., на осн. чл.78, ал.1 от ГПК, сумата от **155,68 лв.**, представляваща сторените от ищеца съдебни разноси в производството, съразмерно на уважената част от исковите му.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца - “...” АД, с ЕИК ..., със седалище в ....

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____